

Biró Zsombor Aurél
MIT CSINÁLJAK,
HOGY JOBBAN ÉREZD MAGAD?

Kizlinger Lilla, Hajdu Szabolcs, Rába Roland és Bagossy Bálint improvizációi alapján

Szereplők

KIZLINGER LILLA
TÖRÖK SÁRA
KIZLINGER ATTILA
BÖGÖS GYURI
BAGOSSY BÁLINT

1.

Kilencedik emeleti panelszoba Békásmegyeren, a kétezres évek elején.

A helyiség tele van zsúfolva olcsó bútorokkal: huzattal fedett kanapé, dobozostévé, ruhaszárító, kisasztal. Jobbra ajtók nyílnak egy másik szobába és a lépcsőházba.

Sára karba tett kézzel ül a kanapén. Melegítőnadrágot visel, kinyúlt pólót, mozdulatlanul mered maga elé. Mellette Attila, kezében egy korsó sör, kantáros nadrágja tiszta festék.

Nézik a tévét.

A másik szobában zúg a mikró.

Amikor a mikró felcsipog, Sára feláll, és kimegy a szobából behozni a vacsorát Attilának.

ATTILA: Te már ettél?

SÁRA: Igen.

Csend.

SÁRA: Na, milyen?

ATTILA: Jó.

SÁRA: De finom?

ATTILA: Mondtam, hogy jó.

SÁRA: Mi történt a kezeddél?

ATTILA: Megvágтам.

SÁRA: De hogy?

ATTILA: Úgy, hogy nem pakolnak el maguk után.

SÁRA: De mit?

ATTILA: Széthagynak minden szart. A szerszámokat, a szétvágott horganylemezt, mindent. Ott van ez a kis majom cigánygyerek a bádigosoknál, kiesik a kezéből hatkor a kalapács, széthagyja a szarait, jó, hogy oda nem szarik, nekem kell elpakolnom utána, aztán viszi hazafele a horganylemezt. Jön a haverja a furgonnal, pakolják befele a szajrét, de amikor meg ránk marad két vödör Tikkurila, és ledumáljuk Gabival, hogy azt elhozzuk... Mert úgyse kell rá annyi... Hát azt látod, hogy a két vödör, az ott fog megrohadni... Akkor, bazmeg, fölnyom a kis tetves, retkes, majom cigány.

SÁRA: Aha.

ATTILA: Jó, hát most nem tudom, hogy ő nyomott-e föl, de biztos, hogy ő nyomott föl.

SÁRA: De ez ma volt?

ATTILA: Ja.

SÁRA: És akkor most kirúgnak, vagy mi?

ATTILA: Kidumáltam valahogy.

SÁRA: De miért nem nyomtad fel?

ATTILA: Mi?

SÁRA: Miért nem mondtad, hogy lopják a horganylemezt?

ATTILA: Árulkodjak, bazmeg?

SÁRA: Vagy miért nem vágtd szájon?

ATTILA: Hát mert... Ne kezdjél már el okoskodni! Szájon lesz verve, ha olyan hangulatban leszek.

SÁRA: És akkor ez volt ma?

ATTILA: Mi?

SÁRA: Ezért jöttél ma később?

ATTILA: Nem.

SÁRA: Nem?

ATTILA: Megnéztünk egy házat Budán.

SÁRA: Milyen házat?

ATTILA: Egy ilyen családi házat.

SÁRA: Reggel még nem mondtad, hogy mentek.

ATTILA: Mert délután talált meg a srác, hogy... Jó pénz elvileg.

SÁRA: Milyen srác?

ATTILA: A Zolika, tudod. Kis szőke gyerek. Van egy kampós haverja, felújítanak, aztán ki kell glettelni három szobát, meg festeni... Meglátjuk, én nem tudom.

SÁRA: Te most egész este ezt akarod nézni?

ATTILA: Ne nézzük?

SÁRA: De, nézzük.

ATTILA: Mi van?

SÁRA: Semmi.

ATTILA: Mi az, hogy semmi?

SÁRA: Mondom, hogy semmi.

ATTILA: De ne mondjad, hogy nincsen semmi, hát látom, hogy van valami.

SÁRA: Csak azt hittem, hogy csinálunk valamit.

ATTILA: Mit akarsz csinálni?

SÁRA: Azt hittem, együtt csinálunk valamit. Beszélgetünk, vagy ilyesmi.

ATTILA: Beszélgetünk, nem?

SÁRA: De te nem akarsz velem beszélgetni?

ATTILA: De. A szemed hogy van? Fáj még?

SÁRA: Voltam ma a Pongrácznál megkérdezni, hogy mit kell vele csinálni. Hogy le kell-e szedni, vagy mi. De hát nem bírta megmondani. Csak azt tudta mondani, hogy menjek le a Nyíregyi SZTK-ba, ott megnézik. De mondtam neki, hogy azt nem tudom megcsinálni. De akkor is csak ezt hajtogatta, hogy menjek le, jelentkezzek ki, jöjjenek vissza.

ATTILA: Akkor menjél.

SÁRA: Persze.

ATTILA: Akkor ne menjél.

SÁRA: Nem is megyek.

Csend.

SÁRA: Délelőtt meg tudod, kit láttam?

Csend.

SÁRA: Szabó Zsófikát. Köszöntem neki, de le se szarta.

ATTILA: Tud paraszt lenni, ha akar, az biztos.

SÁRA: Tolta itt lenni a babakocsit, a gyereked, az meg ott rohangászott a másik kettővel. Nagyon csúnyák ezek a gyerekek. Úgy néznek,

minthogyha degeneráltak lennének. Már nem a Tomika, az aranyos, csak a többi. Ezt az utolsót mikor is szülte?

ATTILA: Mit tudom én.

SÁRA: Mert egész jól néz ki ahhoz képest. Olyan farmerszoknyája van neki, amilyet kértem én is tőled. Meg a babát is lefogyta gyorsan.

ATTILA: Ja, az alakja mindig jó volt, de a feje azért kicsit vad.

SÁRA: Szerintem megcsináltatta a csöcseit.

ATTILA: Mi?

SÁRA: Kurva nagyok.

ATTILA: Igen?

SÁRA: És még jól is áll neki.

ATTILA: Szóval a csöcsére, bazmeg, arra van pénz, de a fogszabályzót meg a karatét én fizessem a Tomikának.

SÁRA: Olyan baszhatóan néz most ki.

ATTILA: Mi van, te rágerjedtél a Szabó Zsófikára?

SÁRA: Csak mondom.

ATTILA: Mit?

SÁRA: Csak ezt az egészet nem értem, Attila.

ATTILA: Mit?

SÁRA: Valahogy nem megy a fejembe.

ATTILA: Mi?

SÁRA: Hát ez.

ATTILA: De mi?

SÁRA: Az, hogy megbeszélünk valamit, és akkor te azt nem tartod be.

ATTILA: De most mi van?

SÁRA: Semmi.

ATTILA: Valamiről lekéstünk? Hát, ha mondd, hogy valami... Van valami?

SÁRA: Csak tudod, hogy mennyire utálok, ha késel. Úgy tervezem a napomat én is, hogy felkelek reggel hétkor, hazajössz este hétre, és addig én megcsinállok mindent, és utána már együtt vagyunk.

ATTILA: De, bazmeg, másfél óra! Most tényleg ezzel a másfél órával baszogatsz? Mi lett volna, ha itt vagyok? Hazajövök hétre, akkor mi van?

SÁRA: Semmi, akkor úgy van a nap, ahogy megterveztem, és nem így, szétbaszva. És nem értem egyszerűen, hogy miért kellett kimenni Budára. Egy kicsit furcsa az, hogy reggel nem köszön nekem vissza a

Szabó Zsófi, és akkor te meg azt mondd, hogy hétre jössz, és aztán meg jössz fél kilencre.

ATTILA: Aha.

SÁRA: Holnap is ez lesz? Holnap is? Csak azért, hogy akkor úgy készülök.

ATTILA: Sárka.

SÁRA: A kaját, meg minden. Meg a lábamat, hogy akkor nem borotválom.

ATTILA: Sárka. Sárka.

SÁRA: Vagy mondd meg, mondd meg, hogy mi van, mert én itt ültem másfél órát, és vártam rád, és te meg nem tudom, hogy hol voltál. Merthogy nem szoktál ilyet csinálni.

ATTILA: Hát most szokok.

SÁRA: Most szoksz?

ATTILA: *(felhangosítja a tétét)* Most szokok.

SÁRA: *(megpróbálja elvenni tőle a távirányítót)* Csak én meg ezen gondolkodtam, hogy miért.

ATTILA: Nem... Nem nyúlkalunk!

SÁRA: Itt várlak másfél órája, és azt számolom, hogy végig a Szentendrein, az nem jön ki sehogy.

ATTILA: Ne számolgassál, bazmeg, vezetni se tudsz!

SÁRA: *(odamegy a tévéhez, és kikapcsolja)* Ezen gondolkodtam, és akkor eszembe jutottak ilyen képek.

ATTILA: Igen?

SÁRA: Igen.

ATTILA: Képek.

SÁRA: Mindenféle képek.

ATTILA: Aha, na, ide figyelj, akkor most jusson eszedbe egy másik kép, jó? Elmondom, hogy milyen kép jusson az eszedbe. Ott állok, bazmeg, nyolc óra meló után, szívom a tudómba az azbesztet, le van rohadva a karom, nézem azt a két vödör Tikkurilát, bazmeg, és ilyen görcsben van a gyomrom, mert engem nem úgy neveltek, hogy tolvajnak nézzenek... Mert ezek a gecik nem fizetnek annyit, hogy a boltban megvegyem normális pénzért! És akkor a Kocsis azt mondja, hogy levonja a fizetéséből, miközben a cigányok kamionszámra hordják el a horganylemezt! Na ez a kép, bazmeg, látod a képet? Ez a kép legyen a fejedben, amíg itthon meregeted a picsádat egész nap. Meg hogy aztán

kimegyek Budára, hogy megnézzem azt a kurva házat, hogy szombaton is dolgozzak, fusizzak, bazmeg, miattad! Miattad! És akkor utána még elém rakod ezt a tál szart.

SÁRA: Milyen szart?

ATTILA: Ezt, bazmeg.

SÁRA: Milyen szart, bazmeg?

ATTILA: Csituljál le, Sáríka, ne bazmegoljál, mert ideges leszek!

SÁRA: Mert most kurva nyugodt vagy.

ATTILA: Most még nyugodt vagyok.

SÁRA: Nem érdekel, én egész nap főztem neked, beletettem a szívem, a...

ATTILA: A faszt főztél te egész nap. Ezt öt perccel hét előtt raktad föl, hogy elmondhassad, hogy te főztél. De hát, bazmeg, a legalapabb dolgokat nem tudod megcsinálni, hányszor elmondtam már neked, hogy a rizst... Hogy ne kúrjál rá negyvenezer liter vizet, mert szétázik, és olyan lesz, mint a moslék.

SÁRA: De azt mondtad, hogy jó.

ATTILA: Mit mondjak, hogyha szar?

SÁRA: Menjél akkor Zsófikához, ő biztos jól főzi a rizst!

ATTILA: Ne fárasszál már, könnyörgöm! Zsófíka, milyen Zsófíka?

SÁRA: Nem vagyok hülye.

ATTILA: De, hülye vagy.

SÁRA: Hülyére nézel.

ATTILA: Nem nézlek hülyének, hülye vagy.

SÁRA: Hülye vagyok?

ATTILA: Hülye vagy, nagyon hülye.

SÁRA: Annyira hülye vagyok, hogy én még emlékszem, hogy már együtt voltunk, de te még akkor is kijártál.

ATTILA: Akkor még egyáltalán nem volt biztos, hogy mibelőlünk...

SÁRA: Á, nem, csak mondtam neked, hogy gyereket akarok.

A hálószobában felsír a kis Lilla.

ATTILA: A fasz gondolta... De utána... Utána én elmondtam neked mindent.

SÁRA: Persze.

ATTILA: És most is megmondanám.

SÁRA: Dehogyan mondanád.

ATTILA: Jó, nem mondanám meg. De most megmondanám.

SÁRA: Csináltassam meg én is?

ATTILA: Ez hülye, bazmeg!

SÁRA: Csak bármennyit gondolkodok rajta, egyszerűen nem értem.

ATTILA: Na jó. Fölhívjuk, vagy mit akarsz? Hívjuk föl? Kérdezzem meg, hogy milyenek a plasztik csöcsök? Jó, hívjuk föl. *(elindul a vezetékes telefonhoz)* A faszt! A faszt hívom föl, hülye vagyok én? A te hülyeséged, hívjad föl te!

SÁRA: Tudtam.

ATTILA: A faszt bizonygassak én itt.

SÁRA: Tudtam.

ATTILA: Mit tudtál? Süket vagy? Hallgattasd már el!

SÁRA: Majd te elhallgattatod.

ATTILA: Azt mondtam, hogy hallgattasd el!

SÁRA: Engem nem zavar.

ATTILA: Vissza fogod kapni. Vissza fog adni neked mindent, amit nem adtál meg neki.

SÁRA: Mert te annyi mindent megadsz az összes gyerekednek.

ATTILA: Én fizetek utánuk. Én mindegyik után fizetek.

SÁRA: Csak nem megy a fejembe. Csak nem értem azt, hogy mi az, ami nem elég neked. Rendbe tartom a lakást, nevelem a gyereked, bevásárolok, viszem oltásra, viszem játszótérre, és te meg közben benne matatsz a Szabó Zsófikának a retkes picsájában.

ATTILA: Jó. Ott voltam.

Csend.

ATTILA: Ott voltam, megnyugodtál? Végeztem fél hétkor, leraktam a melót, kimentem Pomázra, odamentem, bazmeg, és jól megbasztam. Úgy megbasztam, mint a gép. Azért vagyok ilyen kurva fáradt, mert kiszívott, bazmeg. Ezt akarod hallani? Most jó?

Csend.

ATTILA: Budán voltam, bazmeg! Budán néztem azt a kurva házat! Hogy mondjam el, hogy megértsd? Szeretlek, bazmeg! Úgy szeretlek, hogy kurvára, ezt így mondjam? Mit akarsz hallani?

SÁRA: Az igazságot. Azt, hogy büntudatod van.

ATTILA: Hát, bazmeg.

SÁRA: De olyat te nem tudsz. Olyat te nem tudsz érezni. És tudod, miért nem tudsz? Mert olyan vagy, mint az apád. Apád ugyanez, otthon

ült az anyád, nevelt titeket, az a fasz meg szétkúrta fél Békást, és aztán befeküdt az anyád mellé.

ATTILA: Majd szóljál, ha megnyugodtál.

SÁRA: Csak tudod, mi a különbség? Tudod mi? Hogy az anyád ezt eltúrte.

ATTILA: Szóljál, ha megnyugodtál.

SÁRA: De velem ezt te nem csinálod meg! Én ezt nem tűröm el, érted, Attila? Attila!

Attila kimegy a lakásból, és bevágja maga mögött az ajtót.

A kis Lilla sír.

Sára a kanapén mered maga elé.

Aztán feláll, és bemegy a másik szobába.

SÁRA: *(a másik szobából)* Jól van, jól van. Semmi baj. Nincsen semmi baj, Lilla. Itt vagyok. Anya szeret téged. Nem kell sírni, kincsem. Jól van.

Lilla lassan abbahagyja a sírást.

Mialatt Sára a másik szobában van, bejön a bejárati ajtón Gyuri.

Bőrdzsekit visel, feszülős farmert, napszemüveget. Beljebb lép, otthonosan mozog.

Levágódik a kanapéra, várja, hogy Sára visszajöjjön.

GYURI: Sacika.

SÁRA: Bazmeg! Gyuri!

GYURI: Vigyázzál, új kabát.

SÁRA: Jó, bocsi. Bocs.

GYURI: Sapkám tetszik?

SÁRA: Persze, persze, de...

GYURI: Jól nézek ki?

SÁRA: Nagyon jól, de mi a faszat keresel itt?

GYURI: Jöttem.

SÁRA: De honnan tudtad, hogy az Attila nem lesz itt?

GYURI: Figyeltetem, szívecske. Megfigyelés alatt van tartva, úgy mond.

SÁRA: Figyelteted?

GYURI: Persze. Rá lett állítva a Kispeti, megcsörgött az előbb, hogy Attila lent van a kocsmában. Van egy kis időnk.

SÁRA: Másokat is figyeltetsz?

GYURI: Persze. Na, gyere ide. De jó segged van, te. Finom, finom, nagy segg. Híztál!

SÁRA: Mi?

GYURI: Te híztál, nem?

SÁRA: Dehogy híztam!

GYURI: Nagyon szép, nagy segged van.

SÁRA: De ne mondd már, hogy nagy a seggem!

GYURI: De nem érted, hogy szép nagy? Még jó, hogy nem ilyen kis semmis, laffadt segged van.

SÁRA: Jó, de tudod, hogy szarul vagyok azért is, mert a szülés miatt feljött pár kiló, és...

GYURI: Igen, a szülés... De azóta is.

SÁRA: Ne baszogassál már!

GYURI: Én nem baszogatlak, hékás!

SÁRA: De azt mondd, hogy dagadt vagyok!

GYURI: Dehogy mondom! Szívecske! Én tisztellek, becsüllek, hát mondanám én neked, hogy te dagadt vagy? Az lett mondván, hogy gyönyörű szép, nagy segged van. Egy szép, nagy piccsa, amit apuci mindjárt csontig ki fog nyalni.

SÁRA: Jól van.

GYURI: Na gyere már, hoztam neked valamit.

SÁRA: Nekem?

GYURI: Várjál csak. *(elővesz egy doboz cigit)*

SÁRA: Ezt nekem hoztad?

GYURI: Persze.

SÁRA: De aranyos vagy!

GYURI: Ilyen ízé... Erdei gyümölcsös.

SÁRA: Az egész doboz az enyém?

GYURI: Persze, szívjad csak el.

SÁRA: De Gyuri, hol lehet ilyet kapni?

GYURI: Hát, ilyet sehol. Ez csak nekem jár. A górénak.

SÁRA: Te vagy a góré?

GYURI: Ki más, szívecske?

SÁRA: Te parancsolsz az embereknek?

GYURI: Egész Békásnak én parancsolok.

SÁRA: De hány embernek?

GYURI: Soknak.

SÁRA: Az mennyi?

GYURI: Most így centire azt nem tudom.

SÁRA: És félnek tőled?

GYURI: Mindenki fél. Na, mocomrogjál. Mocomrogjál egy kicsit.

SÁRA: Mocomrogjak?

GYURI: Igen.

SÁRA: Hogy mocomrogjak?

GYURI: Úgy, úgy.

SÁRA: Ez jó neked?

GYURI: Nagyon jó.

SÁRA: Azt érzem, hogy nagyon jó.

GYURI: Majd mindjárt fogod érezni.

SÁRA: Igen?

GYURI: Igen, igen. Nem fürödtem, csak szólok.

SÁRA: Nem baj.

GYURI: Na, kinyallak, gyere. Finom, friss puncit. Mi van, te se fürödtél?

SÁRA: Dehogynem!

GYURI: A lófaszt, ne mondd már!

SÁRA: Hát pisiltem az előbb.

GYURI: De meg lett mondva neked, hogy legyél tiszta, ha jövök!

SÁRA: De Gyuri, nem tudtam, hogy jössz.

GYURI: Hoztam krémet, tusfürdőt, én így nem tudlak kinyalni.

SÁRA: Akkor nem kell, nem kell. Csak gyere!

GYURI: Menjek?

SÁRA: Rakd be, már nedves vagyok.

GYURI: Rakjam be?

SÁRA: Igen.

Dugnak. Hosszan, küszködve.

Végül Gyuri elélvez.

SÁRA: Te bazmeg. Belém élveztél? Faszomat, Gyuri!

GYURI: Basszameg, hát olyan finom a puncid, szétrobbantak a herém.

SÁRA: Nehogy nekem elaludjál!

GYURI: Hol vagy, szívecske?

SÁRA: Itt vagyok.

GYURI: Jó volt?

SÁRA: Jó.

GYURI: Milyen finom a bőröd! Bababőr!

SÁRA: Szereted a bőröm?

GYURI: Persze, csak a hajadat a pofámból vedd már ki. Kössed már fel, így. Szép kislány.

SÁRA: Szép vagyok?

GYURI: Szép, szép. Csak tudod mit? Apucit meg kéne masszírozni.

SÁRA: Gyuri, bazmeg, ne apucizzál már.

GYURI: Jó, jó.

SÁRA: Olyan undorító.

GYURI: Ott, ott.

SÁRA: Itt?

GYURI: Jaj, de finom!

SÁRA: Meghúztad?

GYURI: El vagyok fáradva, kicsillag. Fáradt vagyok testileg.

SÁRA: Miért, mi volt?

GYURI: Semmi, csak... Balhé, balhé hátán... Tegnapelőtt is a... Csillaghegyiekkal... Jól megbasztuk a köcsögöket... Aztán tegnap... Ide kellett jönnöm tegnap a... A Kovács Gazsiékhoz, aztán...

SÁRA: A Gazsihoz? Itt, a negyediken?

GYURI: Ott, ott.

SÁRA: De miért?

GYURI: Ráléptem a torkára.

SÁRA: Ráléptél?

GYURI: Mondom, ráléptem. Odamentem, bekopogtam, bumm. Aztán mondtam neki.

SÁRA: Mit mondtál?

GYURI: A kurva anyádat, Gázsika. Azt hiszed, nagy ember vagy? Vigyázzál magadra, basszameg, mert beleszarok a szádba, aztán kitöröm a hajaddal a seggemet.

SÁRA: És erre ő?

GYURI: Összefosta magát. Beszart a picsába az egész család.

SÁRA: Az egész családnak ráléptél a torkára?

GYURI: Persze.

SÁRA: Jaj, Gyuri! Olyan jó lenne, ha mindig ez lenne.

GYURI: Na.

SÁRA: Még igazából az is mindegy, hogy hol.

GYURI: Hát, szívecske...

SÁRA: Tudom.

GYURI: Egy szavadba kerül.

SÁRA: Tudom, tudom.

GYURI: Megszöktet apuci.

SÁRA: De hova mennénk?

GYURI: Ahova csak akarsz, bogyóka. Te most nem hiszed el?

SÁRA: De, elhiszem.

GYURI: Pedig elviszlek.

SÁRA: Jól van.

GYURI: Mondom, elviszlek.

SÁRA: Hova vinnél, Gyuri?

GYURI: Bárhova.

SÁRA: El innen, Békásról? Külföldre?

GYURI: Persze. Gyuri bácsinak azért vannak vonalai.

SÁRA: Milyen vonalak?

GYURI: Mindenféle vonalak.

SÁRA: És akkor megházasodunk külföldön?

GYURI: Persze, szívecske. Elveszlek feleségül.

SÁRA: És miből fogunk élni? Mi lesz Lillával?

GYURI: Tudod melyik város állna jól neked?

SÁRA: Párizs?

GYURI: Belgrád.

SÁRA: Belgrád?

GYURI: Az, az. Meg oda van sok vonalam.

SÁRA: Azt szokták mondani, hogy Párizs.

GYURI: Persze, Párizs, meg a faszom. Párizsi, te. New Yorkba ne vigyelek?

SÁRA: Hát de, vigyél.

GYURI: Hagyjuk már, Sacika. Őszinték legyünk. Te itt akarsz maradni, lássuk be a tényt. Mert ha én választanék, akkor az más lenne. De te meg ezt akarod.

SÁRA: Dehogysis!

GYURI: New York, basszameg, nem is tudsz angolul!

SÁRA: Mert te nagyon tudsz.

GYURI: Dehogynem, hát nekem azért tudni kell. A munka végett.

SÁRA: Milyen munka végett?

GYURI: Work. Work hard. Business. Night business. In the night, you know.

SÁRA: Az mit jelent?

GYURI: *(elindul a másik szobába)* Hello, my name is George.

SÁRA: De az mit jelent?

GYURI: Hát semmit. Ezek a szavak.

SÁRA: Azt jelenti, hogy Gyuri?

GYURI: *(a másik szobából)* Father! Jaj, de édes! Itt van apuci! Apuci, ugye, Lillácska? Felébredt, nézz oda, és nem is sír!

SÁRA: Gyuri, gyere ki onnan!

GYURI: *(a másik szobából)* Tiszta olyan neki az orra! Ide nézz, kicsi lány, ilyen szép, nagy orrod lesz! *(kijön a másik szobából)* Most ne mondd, hogy nem látod! Teljesen úgy néz ki, mint én, csak kicsiben. Szívecske, én tisztellek, becsüllek, és én elfogadom, hogy te a biztos festőt akarod, és nem a gengszteréletet. De ha kicsi Lilla nagy Lilla lesz, akkor azt neki tudnia kell, hogy a vérvonala, az ősi családfája, az a Bögös famili.

SÁRA: Te Gyuri, hogy is volt ez az egész a Kovács Gazsival?

GYURI: Mi?

SÁRA: Hát hogy ráléptél a torkára.

GYURI: Semmi. Ráléptem.

SÁRA: Csak mert láttam őket tegnap.

GYURI: Igen?

SÁRA: Együtt jöttünk fel a liftben.

GYURI: Nem bántottam én őket.

SÁRA: Nem?

GYURI: Beolvastam nekik. Be lettek fenyítve, úgymond.

SÁRA: De akkor a torkára nem léptél rá?

GYURI: De, ráléptem.

SÁRA: De mit csinált egyáltalán a Gazsika?

GYURI: Mit? Semmit.

SÁRA: Elárult titeket, vagy mi?

GYURI: Nem, ez nem olyan.

SÁRA: Hát milyen?

GYURI: Munkahelyi ügy, szívecske.

Csend.

GYURI: Valamelyik nap nem vittem kaját, és akkor kivettem a Gazsi táskájából a szendvicset. És akkor ő meg másnap stikában kiszúrta a gumit a targoncámon. Aztán az rajtam van leverve olyankor.

SÁRA: A kurva anyját.

GYURI: És hát lássuk be, ez nem frankó.

SÁRA: Ez nem.

GYURI: Ez szemétség. De most azért nem fogom ráküldeni az ukránokat. Mert ráküldhetném őket. Ráküldhetném. De hát azok állatok, basszameg. Azok olyanokat csinálnak, hogy elkapják a csillaghegyi gyereket, levágják neki a fejét így nyaktól, és felszúrják a Pusztakútin a Stop táblára, hogy amikor jössz Csillaghegyről Békásra, akkor lássad.

SÁRA: Jézusom, Gyuri.

GYURI: Kemény csávók, basszameg.

SÁRA: Ezt most komolyan mondod?

GYURI: Persze.

SÁRA: De tényleg?

GYURI: Mondom, ilyenek.

SÁRA: Jézusom.

GYURI: Mi van?

SÁRA: Te normális vagy? Mi van, ha egyszer neked vágják le a fejed?

GYURI: Dehogyan vágják.

SÁRA: Otthon ülsz, aztán egyszer csak odajönnek valami emberek, és levágják.

GYURI: Sacika. Én tisztellek, becsüllek, de én olyan csávó vagyok, aki elmondja az igazit. Most ezt vagy szereted, vagy nem, de... Mert az Attila, az is megy ám balhézni. Csak ők hatan ugranak két cigányra, én meg...

SÁRA: *(meghall valamit)* Gyuri!

GYURI: Mi van?

Csend.

GYURI: Bazmeg!

Gyuri felpattan, és sietve bemegy a másik szobába.

GYURI: A gyerek miatt! *(bevágja maga mögött az ajtót)*

Sára dermedten áll a kanapé előtt.

Lassan nyílik a bejárati ajtó. Attila feltűnik a résben.

Megáll a küszöbön, hosszan nézi Sárát.

Odamegy hozzá.

Aztán továbbindul a másik szoba felé.

SÁRA: Attila!

Attila megáll a másik szoba ajtajában.

Megfordul, visszamegy a nőhöz.

ATTILA: Kurva jól nézel ki.

SÁRA: Minek jöttél haza?

ATTILA: Hozzád.

SÁRA: De menj vissza nyugodtan, ha akarsz.

ATTILA: De nem akarok. Veled akarok lenni. Lementem, végiggondoltam a dolgokat. Végiggondoltalak, bazmeg.

SÁRA: Gyere, akkor aludjunk.

ATTILA: De nem vagyok álmos.

SÁRA: De azt mondtad, hogy fáradt vagy.

ATTILA: De már nem vagyok.

Attila gyengéden, de határozottan elkezdi vetkőztetni Sárát.

SÁRA: Most nem akarom...

ATTILA: Dehogynem akarod.

SÁRA: Nem érted, hogy nem akarom?

ATTILA: Én meg akarom.

SÁRA: Hagyjál... Hagyjál már...

ATTILA: Ne monddjad már mindig ezt, bazmeg.

SÁRA: De nem jó...

ATTILA: Azt hiszed most, hogy nem jó. De jó lesz.

SÁRA: Fáj a hasam.

ATTILA: Fáj a hasad.

SÁRA: Fáj a hasam, igen.

ATTILA: És mitől fáj a hasad?

SÁRA: Nem tudom, csak úgy rám jött.

ATTILA: És hol fáj a hasad?

SÁRA: Mindenhol.

ATTILA: Itt?

SÁRA: Ott is.

ATTILA: Meggyógyítsam?

SÁRA: Nem kell... Ne... Ne csináld... *(próbálja eltolni)* Hagyd abba!
Ne!

ATTILA: Bazmeg, te hülye vagy?

Attila megüti a nőt.

ATTILA: Te hülye vagy, bazmeg? Kitolod a szememet? Kitolod a szememet, te szar? Mit képzelsz magadról! Ne játsszad a hercegnőt! Hazajövök, bazmeg, ugatsz itt nekem, pofázol, öntöd rám a szarodat! Hülye vagy, bazmeg? Hülye vagy? (*hasba rúgja*) Mindjárt odamegyek, és lerúgom, bazmeg, a fejedet!

Sára összegörnyed a szőnyegen.

ATTILA: Rám nézzél! Rám nézzél, amikor hozzád ugatok! Ide nézzél rám! Kihaszznál, bazmeg! Kihasználod, hogy jó vagyok hozzád! Hogy nem baszlak itt helyben agyon! De gondolkodjál el! Gondold végig egy kicsit az elmúlt négy évet, hogy mi lett volna veled, ha nem kaparlak ki a gecis, véres szarból! Ott rohadsz meg Nyíregyházán, bazmeg! Alád raktam, a picsád alá raktam egy lakást! Kitartalak, bazmeg, én tartalak ki, vendég vagy itt! Be vagy fogadva! Ezt a szart, meg ezt, meg mindent, ami rajtad van, az én pénzemből veszed! Hülye vagy, bazmeg? Fáj a hasad? Kitolod a szememet?

Attila megint elindul Sára felé, mintha meg akarná ütni, de félúton elfogy belőle az indulat.

ATTILA: Elmegyek innen a picsába. És viszem a gyereket is.

SÁRA: Nem!

ATTILA: Kuss!

Attila újból megüti a nőt, aki nekivágódik a falnak, és elterül a földön.

ATTILA: Figyelmeztettelek! Kussoljál el, mert rád baszom az asztalt! Beledolgozlak a padlószőnyegbe!

Elindul a másik szoba felé, de az ajtó előtt megáll.

ATTILA: A faszt megyek el. Te fogsz innen eltakarodni, és viszed a mocskaidat is, amit idehordtál. Fél órád van! És a gyerekekhez, a gyerekekhez ne merjél hozzányúlni, mert utánatok megyek, és eltöröm mind a két kezedet. Eltöröm, megérttetted? Azt kérdeztem, megérttetted?

Sára bólint.

ATTILA: Fasz kurva.

Attila kimegy, nagyot csattan utána a bejárati ajtó.

Csend zuhan a nappalira. Sára megsemmisülten hever a földön.

A másik szoba ajtaja kivágódik.

GYURI: Sacika... Jól vagy? Hol van? Utánamegyek, basszameg. Beleütöm a betonba a fejét. (*a bejárati ajtónak*) Megbaszom a ravatalon

a kurva anyádat, úgy utánad megyek! Hát hogy lehet egy ilyennel, Sacika? Ez egy senki! Majdnem szétvertem az ajtót. Már azon voltam, hogy kijövök, és felkenem a falra. De a gyerek miatt... A Lilla miatt... De ha egy ujjal is hozzányúl... *(az ajtónak)* Ha egy ujjal is hozzányúlsz, én esküszöm, elvágom a torkodat!

SÁRA: Vigyél el, Gyuri.

GYURI: Hova?

SÁRA: Vigyél el.

GYURI: Vigyelek?

SÁRA: Nem bírom már ezt. Megyek veled.

GYURI: Most?

SÁRA: Most. Csak vigyél el innen.

Csend.

GYURI: Hát, ha... Akkor... Jó? Jó, akkor... Akkor jól van. Menjünk.

SÁRA: Megyünk?

GYURI: Megyünk.

SÁRA: Tényleg elmegyünk?

GYURI: Pakoljál már! Szedjed össze a holmid! Hozom a kocsit, itt állok a Jendrasikba!

SÁRA: Tényleg elviszel?

GYURI: Akkor elviszlek, basszameg! Család leszünk!

SÁRA: De Gyuri, hova megyünk?

GYURI: A Lillának a cuccait pakoljad, meg neked, ami kell, ruha. Minden mást itt hagysz a picsába!

SÁRA: De hova viszel?

GYURI: Adj egy csókot!

SÁRA: De hova?

GYURI: Hozom a kocsit!

Gyuri kirohan a lakásból.

Sára megáll a nappali közepén. Hosszan mered maga elé.

Aztán vesz egy mély levegőt.

Besiet a másik szobába, kihoz két táskát, visszarohan.

Szekerénycsapódás, ruhák tompa puffanása.

Kihoz egy kupac babaruhát, ledobja a kanapéra, elkezd begyűrni őket az egyik táskába.

Berohan a másik szobába.

Visszajön kezében egy fotóalbummal, egy rongyos sütőkesztyűvel, egy kopott bögrével. Óvatosan pakolja be őket, mintha törékenyek lennének. Kiválogatja a szekrényből a ruháit, ami nem kell, félredobja, ami kell, hajtogatás nélkül begyűri a táskába. Gyorsan mozog, kapkod, hamar végez, de csak az egyik táska telik meg, a másik szinte teljesen üres.

Felegyenesedik. Zihálva, kétségbeesetten körbenéz, mintha most először jutna eszébe, hogy az egész élete belefér egyetlen táskába.

Berohan a másik szobába.

Visszajön még néhány ruhával. Elkezdi bepakolni őket.

Ekkor kinyílik a bejárati ajtó.

Attila megáll a küszöbön. Egyik kezében két sörösüveg, a másikban egy szál virág.

Sára felpillant.

Nézik egymást.

Aztán a nő folytatja a pakolást.

ATTILA: Sárrika, ne csináld.

SÁRA: Elmegyek.

ATTILA: Dehogy mész.

SÁRA: De, elmegyek.

ATTILA: Ne hülyéskedj, hova mennél?

SÁRA: Elmegyek.

ATTILA: Nem mész te sehova. (átöleli, hogy ne tudjon pakolni) Figyelj, én nem akartam... Csak fáradt vagyok, kurva fáradt... És kurva nehéz napom volt. És tudod, hogy ha fáradt vagyok, akkor... De nem akartam... Nem akartam, hogy ez legyen. Csak felidegesített, hogy nem hiszed el, amikor őszinte vagyok. Én veled őszinte vagyok. Ne haragudj, bocsánatot kérek.

SÁRA: De haragszom.

ATTILA: Bocsánat.

SÁRA: Én ezt már nem bírom tovább. Hogy megiszol egyet, és ez van.

ATTILA: Tudom.

SÁRA: És én nem akarom, hogy ezt lássa. Hogy még ő is ebben nőjön fel.

ATTILA: De mondom, hogy nem akartam.

SÁRA: De miért kell ezt csinálni?

ATTILA: Bocsánat.

SÁRA: Én szeretlek, de ha mindig csak ez van, hogy bocsánat meg sajnálom...

ATTILA: De most már nem lesz ez. Most már rendesek leszünk, egy rendes család.

SÁRA: De mindig ezt mondd.

ATTILA: Tudom, de most tényleg más lesz, megígérem.

SÁRA: De annyiszor megígérted.

ATTILA: Tudom, de most tényleg megígérem. Nekem se jó ez, nem akarom már ezt én se...

Belép Gyuri.

GYURI: Na, itt vagyok.

ATTILA: Bögös.

GYURI: Hello.

ATTILA: Te mi a faszt keresel itt?

GYURI: Hát én...

ATTILA: Hogy jöttél be?

GYURI: Nyitva volt az ajtó, és...

ATTILA: És?

GYURI: Jöttem.

ATTILA: Jöttél?

GYURI: Mondták, hogy jöjjenek.

ATTILA: Ki mondta?

GYURI: Merthogy keresel.

ATTILA: Én? Téged?

GYURI: Azt mondták.

ATTILA: Ki mondta?

GYURI: Hát lenn a... A srácok, lenn.

ATTILA: Milyen srácok?

GYURI: A kocsmában a kis... Kis szőke gyerek.

ATTILA: Zolika? Itt van Zolika?

GYURI: Lehet, hogy már elment.

ATTILA: De én nem kerestelek.

GYURI: Nem?

Attila értetlenül bámulja Gyurit. Gyuri Sárát nézi.

GYURI: Jól vagytok különben?

ATTILA: Jól, persze.

GYURI: Jól is néztek ki. Lakás is klassz. Buli volt?

ATTILA: Ja, hát most felújítjuk majd. Lesz egy kisebb felújítás.

GYURI: Jó ez így szerintem. Aranyos, kompakt. Örülni kell a kicsinek is. Meg hát, ami ennél nagyobb, az nagyobb. Tudod te, mennyi az, kifüteni egy emeletes házat?

ATTILA: Na és veled minden jó?

GYURI: Persze.

ATTILA: Kérsz egy sört?

GYURI: Vezetek.

ATTILA: Mióta zavar az téged?

Csend.

ATTILA: Ritkán látlak mostanában.

GYURI: Másfelé mozgok.

ATTILA: Ezekkel az ukránokkal?

GYURI: Magyarok azok, ugyanolyan magyarok, mint te vagy én.

ATTILA: És a régiek? A Fecóék, meg a Csizma?

GYURI: Most mindenki kicserélődött.

ATTILA: Fecókával mi van?

GYURI: Bent van egy ideje.

ATTILA: Hallottam valamit, igen.

GYURI: Tudod, ez már az a szint, ahol könnyű elcsúszni. Megbotlasz, úgy maradsz.

ATTILA: Jó haver volt pedig.

GYURI: Úgyhogy most én lettem a főnök.

ATTILA: Kisfőnök?

GYURI: Főnök, igen. Kell valami, szóltok.

ATTILA: Én a börtönt kihagynám, de azért kösz.

GYURI: Persze, hát az nem ez az alkat.

ATTILA: De még targoncázol?

GYURI: Nem, már nem.

ATTILA: Mert mondta egy gyerek, itt lakik a negyediken, az is ott melőzik, aztán mondta, hogy még csinálod.

GYURI: Besegítek, hogyha kell. Mindenhol ott vagyok. Na de most akkor te mit akarsz tőlem? Valami kölcsön kéne?

ATTILA: Gyurikám, bazmeg, hát mondtam, hogy én nem hívtalak.

Csend.

GYURI: Jó, hát akkor... Akkor megyek.

ATTILA: Örültem. Majd megkérdezem azért Zolit, hogy mi volt ez.

GYURI: Nyomozd ki, Atuskám.

ATTILA: Hülye vagy, bazmeg? Mi az, hogy Atus?

GYURI: Csak viccelek, na.

ATTILA: Gyuri, bazmeg, vigyázzál magadra.

GYURI: Na jó.

ATTILA: Szevasz.

GYURI: Várjál csak! Várjál már, most jut eszembe, van lenn a kocsimban pár ilyen... Babaruha. Nem kell nektek?

ATTILA: Babaruha?

GYURI: Van rózsaszínbe, vagy amit akartok. Most született a kislány, nem?

ATTILA: Egy éve.

GYURI: Na, és nem kell neki? Odaadom ingyen.

ATTILA: Figyelj, én nem tudom. *(Sárának)* Kell Lillának babaruha?

GYURI: Gyere, Sára. Nézd meg.

ATTILA: Megnézed?

GYURI: Hozd a kicsit is.

2.

Ötödik emeleti folyosó Budapest belvárosában, egy régi bérházban, a kétezerhúszas évek elején.

Lillát követjük a lépcsőházban, vállán tárazsák, alakja beleveszik a sötétbe. A folyosó végén megáll, kinyitja a biztonsági rácsot, betolja az ajtót.

A lakásban ég a villany. A konyhával egybenyitott előszobában rendetlenség, mocskok.

A lány leveszi a cipőjét, ledobja a táskát, bemegy a fürdőbe.

LILLA: Bálint! Mi a faszt csinálsz?

Bálint meztelenül ül a kádban, ölében egy kutya, együtt fürdenek.

LILLA: *(felkap egy törölközőt)* Ez koszos? Ebbe bele lehet törölni? De miért csinálsz ezt?

BÁLINT: De még büdös...

LILLA: Miért, mi történt?

BÁLINT: Hát figyelj, én sosem szerettem az illatát különösebben.

LILLA: De tudod, hogy utálja a vizet. Gyere, kicsim.

BÁLINT: Jól van, tőled egyből megnyugszik... Amúgy szia.

LILLA: Szia. De miért fürdeted a kutyát, bazmeg?

BÁLINT: Érintéshiányom volt.

LILLA: És a kutyán akarod kiélni? *(elkezdi megszáritani a kutyát)*

BÁLINT: Sosem voltál ilyen sokáig távol.

LILLA: Négy nap, az nem olyan sok.

BÁLINT: De jó volt? Vagy mondjál már valamit.

LILLA: Mi?

BÁLINT: Jó volt? Jól sikerült?

LILLA: Hát, igen, persze. Kurva jó ez az operatőr. Az operatőr, aki volt, ő az operatőre a Roy Anderssonnak is. Vele forgatta az About Endlessnesst.

BÁLINT: Nekem mondhatsz ilyen neveket, de tudod, hogy nem fogom ismerni.

LILLA: De hát a Roy Anderssonot vágod, te fasz, hát azt együtt néztük a Báronnal filmtörin.

BÁLINT: Jó, figyelj, nem figyeltem.

LILLA: Tudod, van az a svéd filmrendező, aki ilyen nagyon tág képeket használ...

BÁLINT: Nem lehet, hogy nem voltam ott?

LILLA: Szerintem ott voltál... De bazmeg, Bálint, szerintem télen nem lehet kutyát fürdetni.

CUT TO:

Bálint próbálja berángatni Lillát ruhástól a kádba. Két kézzel öleli a lányt, húzza le a vízbe, ő pedig nevetve igyekszik kiszabadulni.

LILLA: Ne, Bálint, ne! Kérlek, ne!

BÁLINT: De olyan rég fürödtünk együtt, úgy hiányoztál...

LILLA: Kérlek ne! Ne, ne, ne!

BÁLINT: Én nem hiányoztam neked?

Ahogy a lány belekapaszkodik a csaptelepbe, véletlenül megnyitja a forróvizet.

LILLA: De hiányoztál! Bálint! A zsebembe van a dohányom!

BÁLINT: Jaj, de forró! Forró! *(elereszti)*

LILLA: Itt a telefonom is! Bazmeg, Bálint! Hülye fasz! Te be vagy baszva?

BÁLINT: Hát, figyelj, gondoltam, hogy ha már jössz haza, akkor jókedvűen fogadlak.

LILLA: Miért, pia nélkül nem tudsz jókedvűen fogadni? *(kimegy a konyhába)* Van itthon valami kaja?

BÁLINT: Nem tudom, nézd meg. Nem jössz be mellém?

CUT TO:

A nappaliban még nagyobb a káosz, poharak és bögrék mindenhol, széthányt alsógatyák, zoknik, zsebkendők, pólók a földön.

LILLA: Olyan undorító, tényleg, bazmeg, hogy itthagyd a gecis zsepijeidet az üvegasztalon! Oké, maszturbáljál, bazmeg, de én nem akarom... Tényleg!

CUT TO:

Lilla a kanapén telefonozik, mellette ott ül a kutya.

Bálint belép alsógatyában, vizesen, kezében a hajszárítóval.

LILLA: Miért nem törölköztél meg? Vizes vagy.

A fiú arrébb löki a kutyát, és levágódik a lány mellé.

BÁLINT: *(bújik)* Na végre valami szeretet.

LILLA: Vizes vagy.

BÁLINT: Erre vágytam, végre.

LILLA: Na, öltözz fel, mert meg fogsz így fázni.

BÁLINT: Bízd rám, hogy megfázok-e vagy sem, jó?

LILLA: *(nevet)* Nagyon be vagy baszva, Bálint. Na, öltözz fel, hol a ruhád?

A lány feláll, ruhát keres a fiúnak. Bálint bedugja a hajszárítót.

BÁLINT: Hogyha elmész legközelebb, akkor vagy vigyél magaddal, vagy... Hogy mondjam... Vagy akkor taníts meg engem létezni, amikor nem vagy itt. Azt érzem, hogy... Minthogyha az akkumulátorom mászkálna el, amikor te elutazol.

LILLA: És ez szerinted az én hibám?

BÁLINT: Nem, de azt érezném, hogy egyenlőbb a kapcsolatunk, hogyha mondjuk ez fordítva is így lenne. Ha te válnál magatehetetlenné, amikor én távol vagyok.

LILLA: Miért nem utazol el a Misuékkal valahova? És akkor biztos én is magatehetetlen leszek. Jó, amúgy nekem is szar volt, amikor forgattatok a szigeten. De nem voltam magatehetetlen.

BÁLINT: Nem tudom, lehet, hogy el kéne utaznom, de...

LILLA: Bazmeg, most azt érzem, hogy fel kell zárkóznom a piával, mert annyira részeg vagy.

Bálint bekapcsolja a hajszárítót.

LILLA: A fülébe nem ment víz, ugye? *(az ölébe veszi a kutyát)* Kapott ma kaját? Biztos?

Bálint bólogat.

LILLA: Na, akkor beszéljünk. Mit csináltál ezen az egy héten?

CUT TO:

Lilla és Bálint a kanapén ülnek, kezükben borospohár, cigi.

LILLA: Nem tudom, bazmeg, mit csináljak ezzel a kurva diplomafilmmel. Az, hogy le kellett adni, az akkora, nem tudom, ilyen nyomás rajtam, hogy... És kurvára nem tudom, hogy ezt akarom-e megcsinálni, vagy sem.

Csend.

LILLA: Jó neked, hogy legalább te tudod, hogy mi a faszomat akarsz csinálni.

BÁLINT: Hát figyelj, nekem van egy ilyen múzsám. Sajnálom, hogy én nem tudok neked az lenni.

LILLA: Hát mert... Nekem másfajta múzsám van.

BÁLINT: Tudom, mindig különböző emberek... Különböző érdekesnek vélt emberek, akik egy hétre érdekelnek, aztán pedig hagyod őket a francba. Én valójában ilyen szempontból egy nagyon-nagyon hálás ember kell hogy legyek, hiszen élvezem azt a privilégiumot, hogy Kizlinger Lilla nem csupán egy hétre szeret, hanem úgy tűnik, hogy... Ha nem is az, hogy szeret, de legalábbis hosszútávon is elvisel.

CUT TO:

Bálint a szoba közepén áll, részeges, szerelmes tekintettel nézi a kanapén ülő Lillát.

CUT TO:

A fiú a lány arcát csókolgatja a kanapén.

BÁLINT: Mielőtt elmentél, sokkal kevesebb is elég volt, hogy... Hogy azt érezsem, hogy vagyok valaki melletted. De most, hogy elmentél Horvátországba, most, hogy ez a faszagyerek operatőr forgatott veled...

LILLA: Hagyjál már.

BÁLINT: Hirtelen minthogyha...

LILLA: Hagyjál már a kibaszott operatőrrel.

A fiú eldől a kanapén, és nyöszörögni kezd.

LILLA: De mit akarsz? *(odabújik, csókolgatja)* Mit akarsz, hm?

CUT TO:

A kanapén ülnek, kezükben borospohár, cigi.

LILLA: Annyira öntelt vagy, és nem tudom, egomán, bazmeg, hogy abban akarsz lenni, hogy neked van egy csajod, és akkor azt a csajt, bazmeg, csak egy ember érdekelje, a pasija. De mivel intelligens vagy,

ezért tudod, hogy nem így működik a világ, hogy egy embert csak egy ember érdekel, meg azt is tudod, hogy a monogámia, az egy olyan dolog, amit... Amit az emberek így ráaggattak évek alatt az egész társadalomra, mert így éltük túl, de, bazmeg, emiatt... Emiatt nem reszkirozhatsz engem éveken át, hogy én miért vágyódom el tőled, vagy miért érdekel valaki, bazmeg, intellektuálisan...

BÁLINT: De én nem... Nyugodtan érdekeljen...

LILLA: Inkább beszéljünk, bazmeg, arról, hogy...

BÁLINT: Lilla, ez a szeretetnyelvem. Ebben fejeződik ki az, hogy szeretlek. Hogyha nem lennék féltékeny, az lenne a probléma. Szóval hogyha egyszer hazajössz egy egyhetes forgatásról, ahol mit tudom én, milyen nagy művészek, mit tudom én, milyen jó csávók vannak, és nem vagyok féltékeny...

LILLA: Nem is mondtam, hogy jó csávók vannak.

BÁLINT: ...és nem vagyok féltékeny, na akkor érezd azt, hogy bajban vagy. Mert az azt jelentené, hogy...

LILLA: Nem is mondtam, hogy jó csávók voltak.

BÁLINT: Jó, most ez csak egy példa volt. Miért, nem voltak jó csávók?

LILLA: Az a baj veled, hogy nem lehet őszintén válaszolni ezekre a dolgokra. Ha azt mondom, hogy voltak jó csávók, akkor kiakadsz, hogyha azt mondom, hogy nem voltak jó csávók, akkor meg hazudok.

BÁLINT: De nyugodtan elmondhatod. Nekem is vannak lányok, akik tetszenek.

LILLA: Például?

BÁLINT: Például... Most mondjam el, hogy kik tetszenek?

LILLA: Mondd el, hogy kik tetszenek.

BÁLINT: Hát figyelj, általában hogyha van egy barátnóm ilyen régóta, mint te vagy, akkor azok a lányok szoktak megtetszeni, akik hordozzák magukban azokat az attribútumokat, amik benned mondjuk nincsenek meg. Tehát most különösképpen vonzódom azokhoz, akiknek nagy a melle. Nem tudom, valahogy lett egy olyan mániám, hogy az utcán a kreol lányokat jobban megnézem. Mert neked meg olyan szép hófehér a bőröd. De ez nem azt jelenti, hogy... Hogy ez problémát jelent. Mármost, hogy ezen már túl vagyunk, hogy ezt...

LILLA: De az mit jelent, hogy tetszenek? Szóval az azt jelenti, hogy rájuk gondolsz, miközben velem szexelsz? Vagy rájuk gondolsz, miköz-

ben velem vagy? Vagy az, hogy tetszenek, az azt jelenti, hogy csak így megnézel valakit az utcán, és megdugnád?

BÁLINT: Nem, dehogy. Hogyha veled szeretkezem, akkor maximum természetfilmekre gondolok, hogy ne menjek el olyan hamar.

LILLA: Vagy a nagymamádra.

BÁLINT: Igen, a nagymamám halálára, az mindig segít.

LILLA: Az anyai nagymamád halt meg, nem?

BÁLINT: De olyan régen volt, hogy teljesen lényegtelen.

LILLA: Hány éves voltál?

BÁLINT: Három-négy? De el se mondták. Nem volt egy konkrét pillanat, amikor közölték volna, hogy...

LILLA: De mi, akkor csak úgy nőttél fel, hogy meghalt a nagymamád?

BÁLINT: Igen, és aztán már nem ért olyan távolra az emlékezetem, hogy össze tudtam volna rakni, hogy volt, meg hogy aztán nem volt. De ez most nem lényeges.

LILLA: Jó, de hát legalább a másik nagymamád él. Az pozitívum. Legalább egy nagymamád van.

BÁLINT: De azzal is jobban vagy, mint én.

LILLA: De azért az egy pozitívum, hogy neked vannak felmenőid, akikre alapozhatsz.

BÁLINT: (*elmosolyodik*) Nem panaszkodnék a helyedben, azért apák-ból például te sem állsz rosszul. Ha akarsz, még válogathatsz is közülük.

CUT TO:

A fiú és a lány összebújva fekszenek a kanapén, szoros ölelésükből épp csak kilátszik a kutya.

BÁLINT: Megfürdöttem, és csak büdösebb lett.

LILLA: (*röhög*) Nem kellett volna megfürdetni.

CUT TO:

A kanapén ülnek, kezükben borospohár, cigi.

BÁLINT: Anyai nagymamád volt hajléktalan, azt mondd?

LILLA: Hát elvileg még mindig hajléktalan, ha él.

BÁLINT: Nem tudod, hogy él-e?

LILLA: Nem. (*a fiú pajeszára*) Ezt nem kéne levágni?

BÁLINT: Szerinted volt, hogy az Attilával együtt járták az utcákat? Vagy nem ismerték egymást?

LILLA: Ismerték egymást, de biztos, hogy nem járták együtt az utcákat. Ezt ne vágjuk le?

BÁLINT: Miért, az milyen szép lenne, hogy az utcára kerülsz, és az anyósoddal lógsz.

LILLA: Csinálj erről egy filmet. Na, ezt levágjuk, ezt a kis...? Nem vagy zsidó, le kéne vágni.

CUT TO:

Bálint pompán, részegen hever a kanapén. A háttérben LGT szól a hangszóróból, az Egy elfelejtett szó.

Lilla bejön a konyhából, kezében egy üveg Unicum és két bögre.

LILLA: Tudod, mi a gáz? Nincs felespoharunk, az a gáz. *(hamisan énekel)* Minden ember jó, ha megtalál egy szó! Minden szó is jó, ha embernek való!

A fiú próbál pókerarcot vágni, de végül elneveti magát.

LILLA: Te már nagyon részeg vagy? Mennyit ittál?

BÁLINT: Éppen eleget ahhoz, hogy ezermilliószor jobban szeresselek, mint amúgy. De ezt úgy képzeld el, hogy önmagában is eléggé szeretlek. És azt szorozd meg ezerrel.

LILLA: És ha megiszod ezt az Unicumot, akkor kétezerrel kell megszorozni?

BÁLINT: Szeretnéd, mi, hogy szeresselek? Te szeretethiányos fasz!

CUT TO:

A kanapén ölelkeznek.

A fiú játékból megpaskolja a lányt arcát, aki viszont reflexből visszaüt.

LILLA: De ne pofozzál... Bedugult a fülem, bazmeg, úgy megpofoztál! *(mehúzza a fiú haját)* Hülye fasz! Hülye fasz vagy!

A lány felnevet, és eldől a kanapén, a hajánál fogva magával rántja Bálintot.

BÁLINT: *(eltolja magától)* Nem, ez nálad valamilyen félrekattanás... Néha egy picit így megütlek, vagy viccből adok egy taslit, és az neked valami egészen más... Nyilván nem tudok haragudni rád, amiért mondjuk más mértékben vertek a szüleid, mint engem, de...

LILLA: De engem nem vertek a szüleim! A szüleim egymást verték, nem engem vertek, ezt geci sokszor elmondtam.

BÁLINT: Azért én tudok pár elég jelentős pofonról.

LILLA: Hát, volt amikor megütöttek, de nem vertek. Biztos téged is... Az apád téged nem ütött meg?

BÁLINT: Nem, soha. Engem soha nem ütött meg.

LILLA: Soha?

BÁLINT: Nem.

LILLA: De az anyád megvert.

BÁLINT: Nem.

LILLA: De az anyád néha megütött.

BÁLINT: Nem, soha.

LILLA: Dehogynem.

CUT TO:

Lilla a laptopja előtt ül a kanapén, próbálja beüzemelni a projektort a szemközti falra.

A fiú fel-alá járkal a szobában.

BÁLINT: Te nem hiszel a monogámiában, nem?

LILLA: Hát, nem hiszek, de nagyon rosszul esne, ha megcsalnál. Ha én megcsalnálak téged, az kevésbé esne rosszul. De hogyha én megcsalnálak téged, és az téged nem érintene meg, az rosszul esne. Ha téged megérintene, akkor az nem esne annyira rosszul.

Csend.

LILLA: Adsz a cigimből, amit én tekertem magamnak?

BÁLINT: Az a baj, hogy azt egyenlőtlenségnek érzem, hogy te nem hiszel a monogámiában, én meg csak lázadásból is hinni akarok, érted?

LILLA: De amúgy hinnél?

BÁLINT: Hát figyelj, ha egy olyan világ lenne, ahol mindenki a monogámiában hisz, és...

LILLA: De egy olyan világban élünk, Bálint.

BÁLINT: A faszt!

LILLA: Egy olyan világban élünk.

BÁLINT: Egy olyan világban élünk, ahol az összes szülő... Az összes szülő, bazmeg... Tökmindegy, hogy a te szüleidről van szó, vagy az anyéimról, vagy az osztálytársaink szüleiről... Kurvára megcsalták egymást. Szerinted ők a monogámiában hittek?

LILLA: Jó, oké, de gondoldj bele abba, bazmeg, hogy húsz évig együtt vagyunk, Bálint, és nem kúrunk senki mással. Te is kúrál mással, és én is kúrnék mással. Valld be magadnak őszintén! Te is kúrál, én is kúrnék. És önmegettartoztatás, és hazugság lenne, ha nem kúránk mással.

BÁLINT: De ez nem egy örök, feloldhatatlan egyenlőtlenség? Hogyha megcsaljuk egymást, akkor legalább beszéljük meg előtte. Vagy valami.

LILLA: Hát de ez az, ami miatt nem hiszek a monogámiában, hogy beszéljük meg előtte, vagy valami. Hogy megbeszéljük előtte, de kúrhatunk mással. Ezt nem csinálják az előttünk lévő generációk, csak kúrnak mással, mert nem voltak abban a nyitottságban és szabadságban, mint mi.

BÁLINT: Akkor mondd el, hogy te kivel szeretnél kúrni, és akkor én is megmondom, és akkor megnézzük, hogy kinek sikerül. Ez szerinted így egészséges lenne?

LILLA: Én nagyon szeretnék kúrni a Csanáddal. Én nagyon szeretnék kúrni a Fehér Balázs Benővel. Én nagyon szeretnék kúrni a Szabó Sipos Tomival. Szerintem ez a három Budapesten, aki bejön, és akivel szívesen kúrnék.

BÁLINT: Na, és akkor az szerinted egyenlőség, hogy te három emberrel szeretnél kúrni, én meg csak eggyel?

LILLA: Na, de mondd el, mondd el! Te kivel szeretnél kúrni?

BÁLINT: Én a Katával szeretnék kúrni.

LILLA: Jó, de bazmeg, az kurvára más, hogy te az exeddel... Te az exedet akarod, bazmeg, megbaszni, és a faszért vagy velem, hogyha a kibaszott exeddel akarsz járni, és közben bazmeg velem vagy, akkor erre mi a faszt mondjak, Bálint? De most őszintén. Akkor mi a faszt mondjak arra, hogy azt mondod, hogy megbasznád az exedet? Én most mondtam három embert, akit alig ismerek, és megkúrnám őket, és te meg mi a faszért hozol fel olyan embert, akivel együtt jártál, bazmeg?

BÁLINT: Lehet, hogy azért, mert én monogámabb típus vagyok. De most ki az, aki eldönti, hogy...

LILLA: Akkor baszd meg a Katát! Akkor menj el a Katához, hívd fel, és kúrd meg! És én meg megkúrom a Csanádot, mondjuk, vagy a Benőt.

BÁLINT: És akkor kvittek leszünk?

LILLA: Akkor kvittek leszünk. De hát, ha te azon gondolkodsz, hogy meg akarod baszni a Katát, akkor baszd meg a Katát... Akkor baszd meg a Katát, vagy nyomd el magadban ezt a gondolatot, mint ahogy én teszem. Én megbasznám ezeket az embereket, de... De tudod, mi a különbség?

BÁLINT: Na, mi a különbség?

LILLA: Az a különbség, bazmeg, Bálint, hogy te kibaszottul csak... Csak szexuális utakon terjed az agyad, mert faszod van, és feláll a faszod, ha a kibaszott Katára gondolsz, és a barna szemére, bazmeg.

De nekem... Nekem az van, hogy intellektuális utakon... Hogy láttam a Benőnek az előadását, és bazmeg, benedvesedtem. Látom a Csanádnak a dalait, és odavagyok érte.

BÁLINT: És az nem szexuális, hogy benedvesedsz, ugye?

LILLA: Ez nem... Nem szexuális, mert ez intellektuális. Mert ha intellektuálisan kapcsolódom, az más, hogy bejön nekem ő, mint férfi. Az más, mivel nekem intellektuálisan kell ő, mint férfi. Neked hogy kellene ezek a lányok? Úgy, hogy feláll a faszod!

BÁLINT: És én szerinted hogy érzem magam, amikor te azt mondod, hogy intellektuálisan, Budapesten, csak Budapesten, van három ember, aki intellektuálisan jobban bejön neked, mint én? Én hogy érzem magam? Az szerintem sokkal, de sokkal szerényebb, hogy nekem van egy exbarátnőm, akivel azt érzem, hogy nem éltük ki teljesen a szexualitásunkat, és ezért lehetne mit bepótolni, mint az, hogy teljesen ismeretlen emberekre rágerjedsz, de úgy, hogy nem is szexuális szempontból... Tehát nem azért, mert jobban néznek ki, mint én, vagy nem azért, mert más attribútumokat hordoznak, mint én... Hanem, bazmeg, azért, mert tehetségesebbek.

LILLA: De én nem azt mondtam, hogy tehetségesebbek. Nem azt mondtam, hogy tehetségesebbek.

BÁLINT: Hát csak láttad az előadását, és benedvesedtél.

LILLA: De ez a benedvesedés, ez... Hogy mondjam, metaforikus...

BÁLINT: Lelki... Lelki benedvesedés, mi?

LILLA: Lelki, igen. Agyi! Agyi benedvesedés...

BÁLINT: Mert te lelkileg is be tudsz nedvesedni, mi?

LILLA: Az agyam nedvesedett be attól az előadástól.

BÁLINT: Én mikor fogok olyan filmet rendezni, bazmeg, amitől benedvesedsz? Hogyha belerakom a Fehér Balázs Benőt meg a kurvaanyám Csanádot?

CUT TO:

Lilla és Bálint karaokeéznak. A kanapé előtt állnak, a fiú kezében hajszárító, abba énekel. A hangszóróból az Ain't No Mountain High Enough szól, a dalszöveg ki van vetítve a szemközti falra.

BÁLINT: *(énekel)* Ain't no river wide enough, baby...

LILLA: *(hamisan énekel)* If you need me, call, no matter where you are...

BÁLINT: *(énekel)* Don't worry, baby!

LILLA: *(hamisan)* Just call my name, I'll be there in a hurry, you don't have to worry...

Jön a refrén, Lilla felhangosítja a zenét, együtt énekelnek, táncolnak a fiúval.

CUT TO:

A hangszóróból a Blue Velvet szól. Bálint kezében borosüveg, abba énekel, miközben lassan táncol ki a nappaliból a konyhába.

BÁLINT: *(énekel)* She wore blue velvet, bluer than velvet was the night...

Kiér a konyhába, részegen botladozik a mosdó felé.

BÁLINT: *(énekel)* Softer than satin was the light, from the stars...

Benyit a mosdóba, leül a kád peremére.

A lány pisil. A fiú pislogás nélkül nézi, ahogy feláll, és lehúzza a végét.

CUT TO:

Bálint hullarészegen hever az üres kádban, lába átlóg a peremen, szeme csukva. A lány odahajol fölé, tenyerébe fogja az arcát, így csókolgatja.

BÁLINT: Végre figyelsz rám.

Csend.

BÁLINT: Lilla...

LILLA: Igen?

BÁLINT: Kire emlékeztetlek?

LILLA: *(nevet)* Menj a picsába. *(kézen fogja)* Gyere.

BÁLINT: Kire emlékeztetlek?

LILLA: Nem emlékeztetsz senkire.

BÁLINT: Attilára?

LILLA: Nem emlékeztetsz senkire, csak karold át a nyakamat, és felhúzlak, jó?

BÁLINT: De Lilla...

A lány felhúzza a fiút.

BÁLINT: Emlékeztetlek a Gyurira?

LILLA: *(nevet)* Hagyjál már. Nem emlékeztetsz senkire. Senkire nem emlékeztetsz.

BÁLINT: De akkor én egy senki vagyok?

LILLA: Nem vagy senki. De miért, én kire emlékeztetlek téged, az anyádra?

BÁLINT: Persze. A mamára, a mamucikámra.

CUT TO:

A kanapén ülnek. Alig látnak a részegségtől, dülöngélnek jobbra-balra, összegabalyodva ölelik egymást.

BÁLINT: Nem szexeltem egy hete.

LILLA: Egy hete nem szexeltél?

BÁLINT: Nem.

LILLA: Igen?

BÁLINT: Nem.

LILLA: És szexelni akarsz?

BÁLINT: Nem tudok már.

LILLA: *(nevet)* Nem tudsz már? Nem tudsz már szexelni? Bébi, ennyire részeg vagy?

BÁLINT: Nem vállalom a felelősséget.

CUT TO:

A hangszóróból a New York, I Love You, but You're Bringing Me Down szól. A lány énekel, a fiú a falnak dőlve ingatja a fejét. Kezében még ott a borospohár, de már állni is alig bír, olyan részeg.

Aztán lassan lecsúszik a fal mentén, és hangos puffanással érkezik a földre.

LILLA: *(nevet)* Bálint!

BÁLINT: *(elsírja magát)* Miért kell elmenned New Yorkba?

LILLA: Bálint...

BÁLINT: New Yorkban ezer olyan van, mint én.

LILLA: Dehogyan van. Nincs olyan, mint te.

BÁLINT: Ezer van olyan.

LILLA: Nincs olyan, mint te.

BÁLINT: Ezer.

LILLA: Nem, csak itt, Budapesten van olyan, mint te.

BÁLINT: Ezer?

LILLA: De nincs Budapesten se.

BÁLINT: Nincs?

LILLA: Csak te vagy olyan, amilyen vagy.

CUT TO:

Bálint ájultan hever a vécé mellett, arca a csészén pihen. Szeme csukva, nem tud magáról, ájulásig itta magát. Lilla mellette guggol, a haját simogatja.

Aztán feláll. Odalép a mosdótálhoz, egy rózsaszín borotvával jön vissza. Részeg mozdulatokkal elkezd leborotválni a fiú pajeszát.

CUT TO:

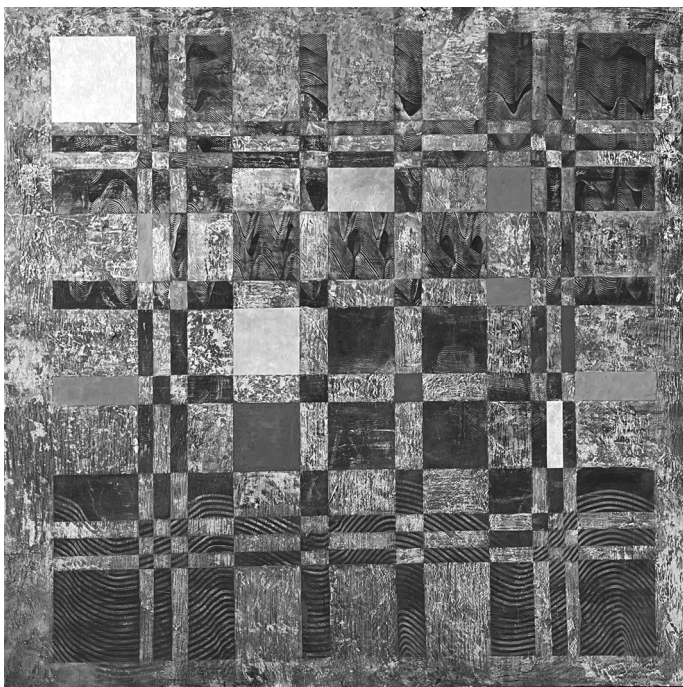
Odakint hajnalodik, Lilla és Bálint a földön ülnek a nappaliban.

A hangszóróból a The Weeping Song szól, a falon ott a dalszöveg. A fiú a falat nézi, akadozó nyelvvel fordítja magyarra a mondatokat a lánynak. Lilla a vállára dőlve alszik.

BÁLINT: *Úgy sajnálom, apám. Nem gondoltam, hogy ennyire fájni fog. Ez egy ének a sírásról. Egy ének, amiben sírni kell. Miközben kényszerítjük magunkat arra, hogy aludjunk, inkább csak sírunk. De nem fogunk sokáig sírni. Nem fogunk sokáig sírni.*

A lány felébred.

Bizonytalanul felemeli a fejét a fiú válláról, álmos szemmel nézi a falon a dalszöveget.

Minta I., 2024

(122 x 122 cm, olaj-tojástempera, olajfesték)